

Szent Család ünnepe

Bevezetés

Szent Család vasárnapjának ünnepe, XIII. Leó pápa rendelte el, de már, korábban is, nagyon régóta ünnepelte az Egyház, nem kötelezően elrendelt ünnepként. XIII. Leó pápa elrendelése után, az egyházi évben a legalkalmasabb helyre, a karácsony utáni vasárnapra került megünneplése. A nem keresztény, liberális erők részéről folytatott támadással szemben, mennyire védjük mi az Úristennek a teremtéskor alkotott eme intézményét? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Jézus Krisztus! Családba való születéssel megszentelted a családot, szenteld meg azokat ma is! Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus! Családban való nevelkedésed által példát adtál a gyermekeknek szüleikkel való kapcsolatra, add, hogy a gyermekek ma is kövessék példádat. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus! Add, hogy gyermekeink is úgy növekedjenek korban, bölcsességben és kedvességben Isten és emberek előtt, miként Te. Uram irgalmazz

Evangelium után

Karácsonyt úgy emlegetjük, mint a család ünnepe. Ilyenkor nem hívunk vendégeket, mert szeretetünk fényével és melegével elsősorban a saját családuknak akarunk kedveskedni. Tesszük ezt azért, mert Isten elgondolása szerint a család közösségében születik a gyermek. Itt részesülhetünk azokban a testi, lelki, szellemi és kegyelmi kincsekben, amelyek nélkül koldusként indulnánk az élet útján. Ha itt hiányosságok mutatkoznak, ha a családi élet hajótörést szenved, akkor életet megrokkantató sebeket szenvedhet egyén és társadalom egyaránt.

Szomorú, a házasságok jelentős része sekélyes és felbomlik. Nemcsak a válások száma magas, hanem növekszik azoké is, akik eleve idegenkednek az életre szóló elkötelezettségtől. Egyre többen élnek együtt, csupán élettársi kapcsolatban, házasságkötés nélkül, s a legtöbb esetben, tudatosan gyermek nélkül.

Azok részéről, akik nem érznek felelősséget nemzetünk sorsáért, sőt az az érzésünk, hogy nem fennmaradásáért, hanem a történelem színpadáról való letűnéséért, de legalábbis a népek közé való jellegtelen beolvadásáért fáradoznak, igencsak sok negatívumot tapasztalunk

Sokszor tudományos mezbe öltöztetve sok balgaságot írnak, még többet mondanak, a szexuális kapcsolatról, a férfi és nő kapcsolatáról, az az együttéléstről, az egyneműek kapcsolatáról, idézőjelben: „házasságáról”. Méla undor fogja el az embert, amikor hallja az ember, e beteg emberek szellemi, s erkölcsi termékét.

Felelőtlen tanácsokat osztogatnak. Kiiktatják a társadalom életéből a keresztény erkölcsi törvényeket, Tízparancsolatot, és ennek során igyekeznek nevetségessé tenni, s maradnak nyilvánítani a házasság keresztény eszményét. A családot, a teremtéssel együtt Isten alkotta. De ehhez ismerniük kellene a Biblia első sorait, amelyet talán ők soha kézbe sem vesznek.

Nap, mint nap tapasztaljuk, hogy a társadalom alapsejtjét, a család intézményét, számos veszély fenyegeti. Mivel földi életünk során, nemcsak hitünket, de boldogságunkat, családuknak boldogságát is, törekeny edényben hordozzuk. Ezért e veszélyektől,

nagy-nagy szeretettel, és bölcsességgel kell óvnunk és védenünk, a családot. Nem engedhetjük népünk eltűnését a történelem színpadáról. Csekély vigasz, hogy népünk csökkenése kisebb mérvű, mint korábban. Az lenne a szép, ha megállna, és nem csökkenésről, hanem növekedésről lehetne beszélni.

Nemzeti összefogásra, azon belül is, a jóakarátú emberek, a hívők, összefogására van szükség, hogy nemzetünk további pusztulását, a biológiai és az erkölcsit megakadályozzuk!

Akiknek nem közömbös nemzetünk jövője, azon belül is családunk, mieink jövője, azok tudják, hogy az alapoknál kell kezdeni a jövő építését.

A jövő alapja és záloga, pedig a gyermek, ill. a gyermekek. A gyermekek harmonikus fejlődését, nevelését az iskola és a szülők harmonikus együttműködése biztosítja. Nem a pártok által háttérből mozgatott utcai lödörgés, anarchia, hanem a becsületes, az adófizetők pénzéből biztosított igényes tanulás. Az értük fáradozók iránti tisztelet és hála.

Vajon mit tehetünk mi a keresztény értékek, a család megmentéséért?

Hogy példát adunk a keresztény értékeket tagadóknak, példás keresztény családi életünkkel.

Példás, keresztény emberhez méltó, boldog életközösséget, házasság és családi életet nem lehet kialakítani egymáshoz való kölcsönös alkalmazkodás, önmérséklet, türelem, megbocsátás és egymásért vállalt áldozatok nélkül.

A családi élet boldogságát a családtagok egymáshoz fűződő kapcsolata határozza meg.

Érdeemes fölfigyelnünk arra az eseményre, amelyet az evangélium örökített meg számunkra. A Szent Család együtt zárandokolt fel a templomba. A mai családok együtt jönnek-e a templomba? Együtt jön-e szülő és gyermeke?

Tizenkét éves Jézus visszamarad a templomban, és amikor megtalálják, Mária szemrehányóan megjegyzi: "Fiam, miért cselekedtél így velünk?"

Valaki igen bölcsen jegyezte meg: Ha arra tanítjuk a gyermekeinket a hittan órákon, hogy tiszteljék szüleiket, akkor a szószékről arra kell biztatnunk a szülőket, hogy igyekezzenek méltók lenni gyermekeik tiszteletére.

Hogy elkerülhető legyen keresztény és nemzeti értékeink továbbrombolása, Nekünk élnünk kell a keresztény család adta lehetőségeinkkel! Miként számunkra példakép a Szent Család élete, úgy kell, hogy legyen a mi családi életünk is példakép honfitársaink számára, a leendő, vagy már, illetve még meglevő, de válságokkal küszködő családok számára.

Mindszenty bíboros végrendeletéből idézek: "Mielőtt szemeim megtörnének, nem ember, nem pusztaság, hanem Isten és őseink mondatják velem, és ezt szeretném minden magyar párnája alá tenni, hogy ne legyen nyugta az ösztökétől halála órájáig: a megmaradt kevésből újra kell építenünk a hazát. Ez a dolgunk ezen a világon. Ez a végrendeletem. Ezért éltem, élek és imádkozom itt és az örökkévalóságban."

Ámen.